

Nr 19.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Drottningholms slott den 21 december 1949.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden den 16 december 1949 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett denna dag undertecknat avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom ett till avtalet hörande slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda avtal och slutprotokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Avtal

mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Konungariket Sverige och Republiken Finland hava, föranledda av önskan att, såvitt möjligt, undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att avsluta ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena,
Hans Excellens Östen Undén; och

Republiken Finlands President:

Republikens utomordentliga Sändebud och befullmäktigade Minister i Stockholm Georg A. Gripenberg.

De befullmäktigade ombuden hava, efter det de delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Republiken Finland, samt å svenska och finska juridiska personer.

Art. 2.

Avtalet innehåller bestämmelser alenast rörande direkta skatter.

Med direkta skatter avses i detta avtal skatter, som på grundval av de avtalsslutande staternas lagstiftning utgå direkt å inkomst (netto- eller bruttoinkomst) eller å förmögenhet eller förmögenhetsökning, vare sig för statens eller kommuns räkning.

Som direkta skatter anses särskilt:

Sopimus

Suomen Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi.

Suomen Tasavalta ja Ruotsin Kuningaskunta ovat, siinä toivossa, että tulon ja omaisuuden kaksinkertainen verottaminen saataisiin, mikäli mahdollista, ehkäistyksi, päättäneet tehdä sopimuksen.

Tässä tarkoituksessa ovat valtuuteiksi määränneet:

Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan Tukholmassa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin Georg A. Gripenbergin; ja

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:

Ulkoasiainministerinsä, Hänen Ylhäisyytensä Östen Undénin.

Valtuutetut ovat, esitettyään toisilleen valtakirjansa, joiden on havaittu olevan oikeat ja asianmukaiset, sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan luonnolliisiin (fyysillisiin) henkilöihin, jotka asuvat Suomen Tasavallassa tai Ruotsin Kuningaskunnassa, sekä suomalaisiin ja ruotsalaisiin oikeushenkilöihin (juridisiin henkilöihin).

2 artikla.

Tämän sopimuksen määräykset koskevat ainoastaan välittömiä veroja.

Välittömillä veroilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa veroja, joita sopimusvaltioiden lainsäädännön mukaan on maksettava valtiolle tai kunnalle välittömästi tulon (netto- tai bruttotulon) tai omaisuuden tahi omaisuuden lisäyksen perusteella.

Välittöminä veroina pidetään erityisesti:

1. beträffande lagstiftningen i Sverige:

- a) statlig inkomstskatt,
- b) statlig förmögenhetsskatt,
- c) kupongskatt,
- d) fastighetsskatt och kommunal inkomstskatt,
- e) skogsvårdsavgift,
- f) utskylder och avgifter, som utgå efter samma grunder som någon av de under a)—e) angivna skatterna;

2. beträffande lagstiftningen i Finland:

- a) inkomst- och förmögenhetsskatt,
- b) kommunalskatt på grund av inkomst,
- c) kyrkoskatt, samt
- d) skatter och avgifter, vilka utgå efter samma grunder som någon av de under a)—c) angivna skatterna.

1. Suomen lainsäädännön osalta:

- a) tulo- ja omaisuusveroa,
- b) tulon perusteella suoritettavaa kunnallisveroa,
- c) kirkollisveroa, sekä
- d) veroja ja maksuja, jotka suoritetaan samojen perusteiden mukaan kuin jokin a)—c) kohdissa mainituista veroista;

2. Ruotsin lainsäädännön osalta:

- a) valtion tuloveroa,
- b) valtion omaisuusveroa,
- c) kuponkiveroa,
- d) kiinteistöveroa ja kunnallista tuloveroa,
- e) metsänhoitomaksua,
- f) veroja ja maksuja, jotka suoritetaan samojen perusteiden mukaan kuin jokin a)—e) kohdissa mainituista veroista.

Art. 3.

Såframt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av de avtalsslutande staterna, där den skattskyldige anses vara bosatt.

Enskild skattskyldig anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas. Skulle han med tillämpning av nämnda regel anses bosatt i båda staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan enighet icke vinnas härom, antages personen vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap; är han medborgare i båda staterna eller är han icke medborgare i någon av dessa, skola de högsta finansmyndigheterna träffa överenskommelse från fall till fall.

3 artikla.

Mikäli tässä sopimuksessa ei toisin säädetä, verotetaan tulosta ja omaisuudesta ainoastaan siinä sopimusvaltiossa, jossa verovelvollisen katsotaan asuvan.

Yksityisen verovelvollisen katsotaan tämän sopimuksen mukaan asuvan jommassakummassa valtiossa, jos hänen varsinainen asuntonsa ja kotipaikkansa on siellä tai jos hän siellä pysyvästi oleskelee. Jos sanotun säännöksen soveltaminen johtaisi siihen, että hänen voitaisiin katsoa asuvan molemmissa valtioissa, on hänen tämän sopimuksen mukaan katsottava asuvan siinä valtiossa, johon hänellä on lujimmat henkilökohtaiset ja taloudelliset siteet. Jos tästä ei voida päästä yksimielisyyteen, katsotaan henkilön asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on; jos hän on molempien tai ei kummankaan valtion kansalainen, on ylimpien finanssiviranomaisten kus-

Juridisk person anses bosatt i den stat, vars nationalitet den äger.

Oskift dödsbo skall anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra stycket i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid dödsfallet.

Art. 4.

Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Art. 5.

Skatt å inkomst av rörelse eller yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppstår vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från fast driftställe inom statens område.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning.

Såsom inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag med undantag för inkomst av aktier och likartade värdepapper.

Art. 6.

Royalty för nyttjande av fast egendom anses i beskattningshänseende likställd med inkomst av fast egendom. Royalty för bearbetande av gruva eller annan mineralfyndighet, som ej är fast egendom, beskattas i den stat, där gruvan eller fyndigheten är belägen.

Annan royalty beskattas i den stat,

sakin yksityistapauksessa erikseen sovitettava asiasta.

Oikeushenkilön katsotaan asuvan siinä valtiossa, jonka kansallisuus sillä on.

Jakamattoman kuolinpesän on katsottava asuvan siinä näistä kahdesta valtiosta, jossa vainajan on kuollessaan katsottava tämän artiklan toisen kappaaleen mukaan asuneen.

4 artikla.

Jommassakummassa valtiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden tuottamasta tulosta suoritetaan veroa vain siinä valtiossa, missä kiinteä omaisuus on.

5 artikla.

Liikkeestä tai ammatista saadusta tulosta, joka on kertynyt jommassakummassa valtiossa olevasta kiinteästä toimipaikasta, suoritetaan veroa vain tässä valtiossa. Jos kiinteitä toimipaikkoja on molemmissa valtioissa, verotetaan kummassakin valtiossa siitä tulon osasta, joka saadaan valtion alueella olevasta kiinteästä toimipaikasta.

Kiinteänä toimipaikkana pidetään paikkaa, jossa on liikkeen harjoittamiseen kuuluvaa pysyväistä käyttöä varten erityinen laitos tai jossa on ryhdytty erityisiin järjestelyihin, niin kuin paikkaa, missä yrityksellä on johtonsa, toimistonsa, haaraosastonsa, tuotantopaikkansa, työpajansa, osto- tai myyntipaikkansa tahi missä käynnissä oleva kaivos tai muu löydös sijaitsee.

Liikkeestä saatuna tulona pidetään myös tuloa, joka saadaan yrityksen osakkuudesta, ei kuitenkaan tuloa osakkeista ja muista sellaisista arvopapereista.

6 artikla.

Kiinteän omaisuuden käyttöoikeudesta saatua voitto-osuuskorvausta (royalty) pidetään verotuksessa kiinteän omaisuuden tuottamana tulona. Kaivoksen tai muun kivennäislöydöksen, joka ei ole kiinteätä omaisuutta, käyttöoikeuden korvaus verotetaan siinä valtiossa, jossa kaivos tai löydös sijaitsee.

Muusta käyttöoikeuden korvauksesta

där inkomsttagaren anses vara bosatt; dock att royalty, som influtit i av mottagaren bedriven rörelse, beskattas såsom inkomst av rörelsen i fråga.

Art. 7.

Skatt å inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat.

Art. 8.

Avlöning, pension eller annan förmån, som på grund av anställning, tjänst eller stadigvarande uppdrag åtnjutes från någon av staterna, svensk eller finsk kommun eller annan offentligrättslig svensk eller finsk juridisk person, beskattas allenast i den av de båda staterna, från vilken avlöningen eller förmånen utgår.

Avlöning, pension eller annan förmån, som eljest åtnjutes på grund av anställning, tjänst eller stadigvarande uppdrag, beskattas allenast i den av de båda staterna, där ifrågasvarande verksamhet utövas eller utövat.

Art. 9.

Beträffande aktieutdelningar förbehåller sig vardera staten rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt som enligt dess egen skattelagstiftning avdrages vid källan, dock ej mera än 10 procent av utdelningens bruttobelopp.

Därest i endera staten avdrag sker enligt bestämmelserna i första stycket, skall den andra staten från sin på utdelningen belöpande statliga skatt å inkomst medgiva ett särskilt avdrag i anledning av den i förstnämnda stat vid källan avdragna skatten, vilket avdrag ej må understiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

Art. 10.

För förmögenhet, bestående av fast egendom (däri inbegripet tillbehör

verotetaan siinä valtiossa, jossa tulonsaajan katsotaan asuvan; kuitenkin niin, että korvaus, jonka vastaanottajan harjoittama liike on saanut, verotetaan tämän liikkeen tuottamana tulona.

7 artikla.

Sellaisen meri- tai ilmaliikennettä harjoittavan yrityksen tulosta, jonka todellinen johto on jommassakummassa valtiossa, maksetaan veroa ainoastaan tässä valtiossa.

8 artikla.

Palkasta, eläkkeestä tai muusta edusta, joka virasta, toimesta tai pysyväisestä tehtävästä saadaan jommaltakummalta valtiolta, Suomen tai Ruotsin kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta suomalaiselta tai ruotsalaiselta oikeushenkilöltä, verotetaan ainoastaan siinä näistä valtioista, josta palkka tai etu maksetaan.

Palkasta, eläkkeestä tai muusta edusta, joka muutoin saadaan viran, toimen tai pysyväsien tehtävän perusteella, verotetaan ainoastaan siinä valtiossa, jossa kysymyksessä olevaa toimintaa harjoitetaan tai on harjoitettu.

9 artikla.

Osinkojen osalta kumpikin valtio varaa itselleen oikeuden, sikäli kuin sen verolainsäädäntö niin määrää, periä ja pidättää veron, joka sen oman verolainsäädännön mukaan vähennetään tulosta tulon lähteellä, ei kuitenkaan enempää kuin 10 prosenttia osingon bruttomäärästä.

Jos jommassakummassa valtiossa tapahtuu ensimmäisen kappaleen määräysten mukainen veronpidätys, on toisen valtion myönnettävä osingosta menevästä valtion tuloverosta ensiksi mainitussa valtiossa tulon lähteellä tapahtuneen pidätyksen johdosta erityinen vähennys, mikä älköön olko pienempi kuin 5 prosenttia osingon bruttomäärästä.

10 artikla.

Kiinteästä omaisuudesta (siihen luetluna sen tarpeisto sekä maa- tai metsä-

samt levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk) i en av de båda staterna, utgår skatt allenast i denna stat.

För förmögenhet, nedlagd i rörelse eller yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal äger beskatta inkomsten därav.

Art. 11.

Vardera staten äger i enlighet med sin interna lagstiftning verkställa omräkning av inkomst och förmögenhet i förhållandet mellan moderföretag i den ena staten och dotterföretag i den andra staten. Då sådan fråga uppkommer i en av staterna, skall den högsta finansmyndigheten i den andra staten underrättas härom i syfte att erforderlig justering skall ske i fråga om beräkningen av det därstädes befintliga företagens inkomst och förmögenhet. De högsta finansmyndigheterna skola, där anledning föreligger, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning.

Art. 12.

Detta avtal inverkar icke på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser påförande av direkta skatter icke sker i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Art. 13.

Den stat, i vilken den skattskyldiges vara bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats, om även inkomst eller förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

talouteen kuuluva elävä ja kuollut irtaimisto), joka sijaitsee jommassakummassa valtiossa, maksetaan veroa ainoastaan siinä valtiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

Omaisuudesta, joka on sijoitettu liikkeeseen tai ammattiin, maksetaan veroa ainoastaan siinä valtiossa, jolla tämän sopimuksen mukaan on oikeus verottaa siitä saadusta tulosta.

11 artikla.

Kummallakin valtiolla on oikeus oman sisäisen lainsäädäntönsä mukaan toimittaa uusi laskenta tulon ja omaisuuden jakautumisesta toisessa valtiossa olevan pääyrityksen ja toisessa olevan tytäryrityksen välillä. Kun sellainen kysymys tulee esiin jommassakummassa valtiossa, on tämän annettava siitä tieto toisen valtion ylimmälle finanssiviranomaiselle, jotta siellä olevan yrityksen tulo ja omaisuuden arvioinnin tarpeellinen tarkistus tulisi suoritetuksi. Ylimpien finanssiviranomaisten tulee, mikäli syytä siihen on, kohtuullisella tavalla ratkaista tulo ja omaisuuden arviointi.

12 artikla.

Tämä sopimus ei vaikuta oikeuteen nauttia mahdollisia pitemmälle meneviä vapautuksia, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen mukaan on myönnetty tai vastedes myönnetään diplomaattisille ja konsulin toimenhaltijoille.

Mikäli sellaisten pitemmälle menevien vapautusten perusteella välittömiä veroja ei määrätä asemamaassa, jää oikeus verottamiseen kotimaalle.

13 artikla.

Se valtio, jossa verovelvollisen katsaan asuvan, voi veroa määrätessään käyttää sitä verokantaa, jota olisi ollut sovellettava, jos tulo tai omaisuus, joiden verottaminen tämän sopimuksen määräysten mukaan on pidätetty toiselle valtiolle, olisi myös otettu verotettavaksi ensinmainitussa valtiossa.

Art. 14.

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, där han anses vara bosatt. Anses erinringarna grundade, kan denna stats högsta finansmyndighet träffa överenskommelse med den andra statens högsta finansmyndighet för att på skäligt sätt undvika dubbelbeskattning.

Art. 15.

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de högsta finansmyndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Art. 16.

De avtalsslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina högsta finansmyndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Art. 17.

Detta avtal träder första gången i tillämpning beträffande de skatter, som utgå på grund av taxering år 1950, avseende kalenderåret 1949 (motsvarande räkenskapsår).

Vid ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 16 mars 1931 mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter att gälla; dock att sistnämnda avtal alltjämt skall äga tillämpning i fråga om taxering eller eftertaxering, avseende kalenderåret 1948 (motsvarande räkenskapsår) eller tidigare år.

14 artikla.

Jos verovelvollinen voi näyttää, että sopimusvaltioiden verotusviranomaisten toimenpiteet ovat aiheuttaneet hänelle kaksinkertaisen verotuksen, voi hän siitä tehdä huomautuksen sille valtiolle, jossa hänen katsotaan asuvan. Jos huomautus katsotaan aiheelliseksi, voi tämän valtion ylin finanssiviranomainen sopia toisen valtion ylimmän finanssiviranomaisen kanssa kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä kohtuullisella tavalla.

15 artikla.

Jos tämän sopimuksen tulkinnessa ja soveltamisessa syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta, voivat molempien sopimusvaltioiden ylimmät finanssiviranomaiset tehdä erityisiä sopimuksia.

16 artikla.

Sopimusvaltiot sitoutuvat antamaan ylimmille finanssiviranomaisilleen tehtäväksi kohtuuden mukaan ratkaista jokaisen muun kysymyksen, joka kummassakin valtiossa voimassa olevien verotusperiaatteiden erilaisuuden takia taikka muutoin saattaa syntyä välittömistä veroista ja jota ei ole tässä sopimuksessa nimenomaan säännöstetty.

17 artikla.

Tätä sopimusta sovelletaan ensimmäisen kerran veroihin, jotka vuonna 1950 toimitettavan verotuksen perusteella määrätään kalenterivuodelta 1949 (vastaavalta tilivuodelta).

Tämän sopimuksen tullessa voimaan lakkaa Suomen Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä välittömien verojen alalla 16 päivänä maaliskuuta 1931 tehty sopimus voimassa olemasta; kuitenkin niin, että viimeksi mainittua sopimusta on edelleen sovellettava kalenterivuodelta 1948 (vastaavalta tilivuodelta) tai aikaisemmalta vuodelta toimitettavaan verotukseen tai jälkiverotukseen.

Art. 18.

Detta avtal, som är avfattat i dubbla original exemplar på svenska och finska språken, vilka båda exemplar äga lika vitsord, skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Finlands del av Republikens President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Helsingfors.

Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande så länge det samma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången å de skatter, som utgå på grund av taxering avseende det kalenderår, vars utgång uppsägningen gällt (motsvarande räkenskapsår).

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det samma med sina sigill.

Stockholm den 21 december 1949.

Östen Undén.

18 artikla.

Tämä sopimus, joka on laadittu kahdena alkuperäisenä, suomen- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jotka molemmat ovat yhtä todistusvoimaisia, on Suomen osalta Tasavallan Presidentin ja Ruotsin osalta valtiopäivien suostumuksella Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuninkaan ratifioitava. Ratifioimisasiakirjat on niin pian kuin mahdollista vaihdettava Helsingissä.

Sopimus tulee voimaan ratifioimisasiakirjoja vaihdettaessa ja pysyy voimassa niin kauan, kuin sitä ei jommankumman sopimusvaltion taholta irtisanota. Irtisanomisen tulee tapahtua vähintään kuusi kuukautta ennen kalenterivuoden loppua. Jos tätä irtisanomisaikaa on noudatettu, sovelletaan sopimusta viimeisen kerran siltä kalenterivuodelta (vastaavalta tilivuodelta) suoritettaviin veroihin, jonka päättymistä irtisanominen on tarkoittanut.

Tämän vakuudeksi molempien valtioiden valtuutetut ovat allekirjoittaneet sopimuksen ja varustaneet sen seneilläään.

Tukholmassa 21 päivänä joulukuuta 1949.

G. A. Gripenberg.

Slutprotokoll.

Vid undertecknande av det denna dag mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet hava undertecknade befullmäktigade ombud avgivit följande likalydande förklaringar, som utgöra en integrerande del av avtalet:

till art. 1.

En juridisk person anses hava svensk, respektive finsk nationalitet, om den juridiska personen inregistrerats i Sverige, respektive Finland. Juridisk person, vilken icke inregistrerats, anses äga den stats nationalitet, inom vilken styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

S. k. holdingbolag anses hava den stats nationalitet, inom vars område dess verkliga ledning utövas.

till art. 2.

1. Den i artikel 2 av avtalet intagna uppräknigen av direkta skatter är icke uttömmande.

Tvivelaktiga frågor rörande vilka skatter, som innefattas under avtalet, skola avgöras i samförstånd mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter.

De båda staternas högsta finansmyndigheter skola, så ofta anledning därtill förekommer, utbyta förteckningar över i vardera staten utgående direkta skatter.

2. Såsom direkta skatter enligt detta avtal anses ej värdestegrings-skatter, omsättningsskatter, skatter å samfärdsel eller förbrukning, särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning, arvs- och gåvoskatter samt ej heller i Sverige utgående ersättningskatt, utskiftningsskatt och bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter eller motsvarande i Finland utgående skatter.

Från avtalets tillämpning undantages den finska kommunalskatten,

Päättöpöytäkirja.

Allekirjoittaessaan Suomen Tasaval-lan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä tänään tehdyn sopimuksen tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi ovat allekirjoittaneet valtuutetut antaneet seuraavat yhtäpitävät selitykset, jotka ovat sopimuksen olennaisia osia.

1 artiklaan.

Oikeushenkilön (juridisen henkilön) katsotaan olevan kansallisuudeltaan suomalaisen tai ruotsalaisen sen mukaisesti, onko oikeushenkilö rekisteröity Suomessa vai Ruotsissa. Oikeushenkilöllä, jota ei ole rekisteröity, katsotaan olevan sen valtion kansallisuus, missä sen hallitus tai ylin hallinto on.

Ns. holdingyhtiöllä katsotaan olevan sen valtion kansallisuus, minkä alueella sen todellinen johto toimii.

2 artiklaan.

1. Sopimuksen 2 artiklaan otettu välittömien verojen luettelo ei ole tyhjentävä.

Jos syntyy epä tietoisuutta siitä, mitä veroja sopimus koskee, on molempien valtioiden ylimpien finanssiviranomaisten yhteisymmärryksessä ratkaistava sellaiset kysymykset.

Molempien valtioiden ylimpien finanssiviranomaisten tulee, niin usein kuin siihen aiheutta ilmaantuu, antaa toisil-leen luettelo kummassakin valtiossa voimassa olevista välittömistä veroista.

2. Välittöminä veroina ei tämän sopimuksen mukaan pidetä arvonnousu-veroja, liikevaihtoveroja, liikenne- tai kulutusveroja taikka erityisiä veroja, joita kannetaan arpajais- tai vedonlyöntivoitoista, perintö- ja lahjaveroja, niin ikään ei Ruotsissa kannettavaa korvaus-vero, jakamisveroa tai suostuntamak-suja erinäisistä eduista ja oikeuksista, eikä myöskään Suomessa suoritettavia vastaavan laatuaisia veroja.

Sopimusta ei sovelleta Suomessa lah-jan, perinnön, testamentin ja sääntö-

såvitt den avser gåva, arv, testamente och fideikommiss.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning samt för Finlands vidkommande jämväl landskap.

till art. 3.

1. För skattskyldig, som utflyttar från den ena staten för att bosätta sig i den andra, upphör skattskyldigheten i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende å den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts.

2. Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskift dödsbo i den ena staten beskattas, må ej tillika beskattas hos dödsbodelägare i den andra staten.

till art. 4.

1. Bestämmelsen i artikel 4 gäller

inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara förvaltande och brukande,

inkomst genom uthyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen, så ock

realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom, däri inbegripet tillbehör samt levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk, som avyttras i samband med egendomen.

2. Såsom inkomst av fast egendom betraktas inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark.

till art. 5.

1. Bestämmelserna i artikel 5 gälla

inkomst, som förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, inkomst genom rörelsens upplåtelse åt annan, så ock

vinst genom avyttring av rörelsen eller del därav eller av föremål, som användes i rörelsen.

2. Bestämmelserna i artikel 5 gälla bland annat inkomst genom yrkesmässigt bedriven vetenskaplig, konst-

perinnön perusteella suoritettavaan kunnallisverotukseen.

3. Kunnilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa sekä ylemmän että alemman asteen kuntia ja Suomen osalta myös maakuntia.

3 artiklaan.

1. Verovelvollisen, joka muuttaa toisesta valtiosta asettuakseen asumaan toiseen valtioon, verovelvollisuus lakkaa ensiksimmäisessä valtiossa — sikäli kuin verovelvollisuus riippuu verovelvollisen asuinpaikasta — sen päivän päättymisestä lähtien, jolloin muutto tuli loppuun suoritetuksi.

2. Tulosta tai omaisuudesta, josta jakamatonta kuolinpesää verotetaan toisessa valtiossa, älköön samalla toisessa valtiossa verotettako kuolinpesän osasta.

4 artiklaan.

1. Sopimuksen 4 artiklan määräys koskee

tuloa, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä hallinnasta ja käytöstä,

tuloa, joka saadaan omaisuuden vuokraamisesta sekä kaikesta muusta sen käyttämisestä, kuin myös

myyntivoittoa, joka saadaan kiinteän omaisuuden luovuttamisesta, siihen luetuna tarpeisto sekä maa- tai metsätalouteen kuuluva elävä ja kuollut irtaimisto, joka luovutetaan omaisuuden yhteydessä.

2. Kiinteästä omaisuudesta saatuna tulona pidetään tuloa, joka on saatu omalla tai toisen maalla suoritetusta metsänhakuusta.

5 artiklaan.

1. Sopimuksen 5 artiklan määräykset koskevat

tuloa, joka saadaan liikkeen välittömästä harjoittamisesta,

tuloa, joka saadaan liikkeen luovuttamisesta toisen käytettäväksi, kuin myös

voittoa, joka saadaan liikkeen tai sen osan tahi liikkeessä käytettävän esineen luovuttamisesta.

2. Sopimuksen 5 artiklan määräykset koskevat muun muassa tuloa, joka saadaan ammattimaisesta tieteellisestä, tai-

närlig, litterär, undervisande och uppfostrande verksamhet, så ock inkomst genom yrkesmässig verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

3. Plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader, skall anses såsom fast driftställe i avtalets mening.

Fast driftställe föreligger, då ett i den ena staten hemmahörande företag har en representant (agent) i den andra staten, som därstädes är stadigvarande verksam för företagets räkning samt befullmäktigad att avsluta affärer å företaget vägnar.

Däremot skall fast driftställe ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den ena staten hemmahörande företag har ett dotterbolag i den andra staten eller där upprätthåller affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företaget vägnar.

4. Då ett företag i en av staterna i den andra staten inköper averkat virke och där försäljer eller förädlar virket eller forslar det till exporthamn, skall härigenom uppkommen inkomst beskattas i den stat, där virket avverkats, ändå att företaget där icke har ett fast driftställe för verksamheten i fråga.

5. Då ett företag i en av staterna bedriver rörelse i den andra staten från ett därstädes beläget fast driftställe, skall i fråga om fördelningen av beskattningsrätten iakttagas följande. Det fasta driftstället skall anses hava åtnjutit den inkomst av rörelsen, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit, därest driftstället varit ett helt fristående företag som självständigt avslutat affärer med det företag, vartill det fasta driftstället hör. Därest det fasta

teellisesta, kirjallisesta tai opetus- ja kasvatustoiminnasta, niin myös tuloa, joka saadaan ammattimaisesta lääkärin-, asianajajan-, arkkitehdin- ja insinöörin toiminnan harjoittamisesta.

3. Kiinteänä toimipaikkana sopimuksen tarkoittamassa mielessä pidetään myös sellaisen rakennustoiminnan harjoittamispaikkaa, joka on jatkunut tai, mikäli voidaan olettaa, tulee jatkumaan kahtatoista kuukautta kauemmin.

Kiinteän toimipaikan katsotaan olevan olemassa, jos toisessa valtiossa olevalla yrityksellä on toisessa valtiossa edustaja (agentti), joka siellä vakituisesti toimii yrityksen lukuun ja on yrityksen puolesta valtuutettu päättämään liiketoimia.

Sitävastoin kiinteän toimipaikan ei katsota olevan olemassa vain sen perusteella, että toisessa valtiossa olevalla yrityksellä on toisessa valtiossa tytäryhtiö tai että se siellä ylläpitää liikeyhteyksiä vain täysin riippumattoman edustajan tai sellaisen edustajan (agentin) välityksellä, joka tosin vakituisesti toimii yrityksen lukuun, mutta ainoastaan välittää liiketoimia, olematta yrityksen puolesta valtuutettu päättämään niitä.

4. Kun jommassakummassa valtiossa oleva yritys ostaa toisesta valtiossa hakattua puutavaraa ja siellä myy tai jalostaa tai kuljettaa sitä vientisatamaan, on tästä syntynyt tulo verotettava siinä valtiossa, jossa puutavara on hakattu, vaikka yrityksellä ei siellä olekaan kiinteätä toimipaikkaa mainittua toimintaa varten.

5. Milloin toisessa valtiossa oleva yritys harjoittaa toisessa valtiossa liikettä siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, on verotusoikeuden jakamisessa otettava huomioon seuraavaa. Kiinteän toimipaikan on katsottava saaneen liikkeestä sen tulon, jonka toimipaikan voitaisiin katsoa saaneen, jos se olisi ollut täysin erillinen yritys, joka itsenäisesti olisi päättänyt liiketoimia sen yrityksen kanssa, mihin kiinteä toimipaikka kuuluu. Jos kiinteällä toimipaikalla on itsenäinen kirjanpito, on se,

driftstället har självständig bokföring, bör densamma, där så ske kan, läggas till grund för inkomstens bestämmande, därvid bokföringen, då anledning därtill förekommer, skall vid taxeringen rättas så att densamma utvisar ovan avsedda inkomst. Anses bokföringen icke kunna läggas till grund för inkomstberäkningen, må inkomsten fastställas till skälig procentsats av driftställets bruttoinkomst, därvid procentsatsen skall fastställas med ledning av motsvarande uppgifter för liknande företag inom samma stat. Då så erfordras, skola de högsta finansmyndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser rörande uppdelning av beskattningsrätten.

Myndigheterna skola hålla varandra underkunniga om den inkomst, som i nu avsedda fall påföres ett fast driftställe i endera staten, samt söka i samförstånd avgöra frågan om beskattningsrättens riktiga fördelning.

Vad i denna punkt stadgas skall äga motsvarande tillämpning vid beräkning av inkomst, som avses i punkt 4.

6. Med »likartade värdepapper» i artikel 5 sista stycket förstås andelar i ekonomiska föreningar samt, såvitt Finland angår, jämväl andelar i andelslag.

Därest på grund av ändring av bestämmelserna i någondera statens lagstiftning angående bolag eller andra sammanslutningar för företags drivande fråga uppkommer om innebörden av uttrycket »likartade värdepapper», kunna de båda staternas högsta finansmyndigheter träffa särskild överenskommelse härutinnan.

till art. 6.

1. Med uttrycket royalty i andra stycket av artikel 6 förstås varje slag av royalty (eller annat periodiskt utgående belopp) som utbetalas såsom ersättning för nyttjanderätten eller ensamrätten till varje slag av författar- och förlagsrätt, pa-

sikäli kuin niin voi tapahtua, pantava tulon määräämisen pohjaksi, jolloin kirjanpitoa, kun siihen on syytä, on verotusta toimitettaessa niin oikaistava, että siitä selviää yllätarkoitettu tulo. Jos kirjanpitoa ei katsota voitavan asettaa tulon laskemisen pohjaksi, vahvistettakoon tulo kohtuulliseksi prosentimääräksi toimipaikan bruttotulosta, ja on prosentimäärä silloin vahvistettava käyttämällä ohjeena samassa valtiossa toimivia samankaltaisia yrityksiä koskevia vastaavia tietoja. Tarvittaessa on ylimpien finanssiviranomaisten kussakin yksityistapauksessa erikseen sovittava verotusoikeuden jakamisesta.

Viranomaisten on ilmoitettava toisilleen tulosta, josta kiinteätä toimipaikkaa tarkoitetuissa tapauksissa verotetaan toisessa valtiossa, sekä koetettava yhteisymmärryksessä ratkaista kysymys verotusoikeuden oikeasta jakamisesta.

Tämän kohdan säännöksiä sovellettaisiin vastaavasti 4 kohdassa tarkoitettun tulon laskemiseen.

6. »Muilla sellaisilla arvopapereilla» tarkoitetaan 5 artiklan viimeisessä kappaleessa taloudellisten yhdistysten sekä Suomen osalta myös osuuskuntien osuuksia.

Milloin jommassakummassa valtiossa yhtiöitä tai muita liikeyrityksen harjoittamista varten perustettuja yhteisöjä koskevaan lainsäädäntöön tehtyjen muutosten johdosta tulee kysymys siitä, mitä sanotaan »muut sellaiset arvopaperit» sisältyy, voivat molempien valtioiden ylimmät finanssiviranomaiset tehdä siitä erityisen sopimuksen.

6 artiklaan.

1. Sanalla voitto-osuuskorvaus (royalty) tarkoitetaan 6 artiklan toisessa kappaleessa kaikenkaltaista voitto-osuuskorvausta (tai muuta toistuvaisuoritusta), joka maksetaan korvauksena mistä tahansa tekijän- ja kustannusoikeuden, patentin, piirustuksen, sa-

tent, ritning, hemlig fabrikationsmetod och recept, varumärke eller annan dylik egendom.

2. Då royalty från en av staterna uppbäres av en i den andra staten bosatt person, äger utbetalaren av royaltyn åtnjuta avdrag därför vid taxeringen i den stat, där han är bosatt, i den mån royaltyn icke befinnes överstiga vad som utgör en rimlig och skälig ersättning för de rättigheter, på grund varav royaltyn utbetalas.

till art. 8.

1. Den omständigheten, att en i den ena staten anställd person på grund av sin tjänst tillfälligtvis uppehåller sig inom den andra statens område, skall, för såvitt han erhåller sina löneförhöjningar uteslutande från sin i den förra staten bosatte arbetsgivare, ej medföra, att verksamheten anses utövad i den senare staten.

2. Beträffande person, som jämlikt detta avtal anses bosatt i landseller stadskommun invid landgränsen mellan de båda staterna, och som i dylik kommun i den andra staten utför arbete, varav han åtnjuter inkomst, som avses i artikel 8 andra stycket, skola i fråga om dylik inkomst bestämmelserna i artikel 3 tillämpas.

Med svensk gränskommun avses Haparanda stad samt Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Övertorneå, Pajala och Karesuando socknar.

Med finsk gränskommun avses Torneå stad samt Nedertorneå, Karunki, Övertorneå, Pello, Kolari, Muonio och Enontekiö socknar.

3. Professorer och lärare från den ena staten, som vistas i den andra staten under en tid av högst två år för att meddela undervisning vid universitet eller högskola, skola vara befriade från beskattning i sistnämnda stat för ersättning, som utgår härför.

4. Studerande vid universitet eller högskola i den ena staten, som un-

laisen valmistusmenetelmän ja reseptin, tavamerkin tai muun sellaisen omaisuuden käyttöoikeudesta tai yksinoikeudesta siihen.

2. Kun jommassakummassa valtiossa asuva henkilö saa voitto-osuuskorvausta toisesta valtiosta, on voitto-osuuskorvauksen maksajalla oikeus vähentää se siinä valtiossa toimitettavassa verotuksessa, jossa hän asuu, mikäli voitto-osuuskorvauksen ei katsota ylittävän kohtuullista ja asianmukaista korvausta niistä oikeuksista, joista voitto-osuuskorvaus maksetaan.

8 artiklaan.

1. Siitä seikasta, että toisessa valtiossa toimessa oleva henkilö toimensa takia tilapäisesti oleskelee toisen valtion alueella, ei, mikäli hän saa palkkaetunsa yksinomaan edellämämainitussa valtiossa asuvalta työnantajaltaan, saa johtua, että toimintaa pidetään jälkimmäisessä valtiossa harjoitettuna.

2. Henkilöön, jonka tämän sopimuksen mukaan katsotaan asuvan molempien valtioiden välisellä rajalla maalais- tai kaupunkikunnassa ja joka sellaisessa toisen valtion kunnassa tekee työtä, mistä hän saa 8 artiklan toisessa kappaleessa tarkoitettua tuloa, sovelletaan tällaisen tulon suhteen 3 artiklan määräyksiä.

Suomalaisella rajakunnalla tarkoitetaan Tornion kaupunkia sekä Alatornion, Karungin, Ylitornion, Pellon, Kolarin, Muonion ja Enontekiön kuntia.

Ruotsalaisella rajakunnalla tarkoitetaan Haaparannan kaupunkia sekä Alatornion, Karl Gustavin, Hietaniemen Ylitornion, Pajalan ja Karesuannon kuntia.

3. Toisesta valtiosta olevia professoreita ja opettajia, jotka enintään kahden vuoden ajan oleskelevat toisessa valtiossa antaakseen opetusta yliopistoissa tai korkeakouluissa, älköön verotettako tästä saamastaan korvauksesta viimeainitussa valtiossa.

4. Toisen valtion yliopiston tai korkeakoulun opiskelijaa, joka toisessa val-

der högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning, underkastas icke beskattning i sistnämnda stat för inkomst av anställningen, därest inkomsten ej överstiger 1 500 svenska kronor respektive 60 000 finska mark.

5. Studerande samt hantverks- och affärspraktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av de avtalsslutande staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för underhåll, studier eller utbildning mottaga från sina i den andra staten bosatta anhöriga.

till art. 9.

Den skatt å aktieutdelningar, som i Finland uttages i form av förskotts-
uppbörd, skall vid tillämpningen av artikel 9 anses såsom en vid källan avdragen skatt.

till art. 14.

Vardera staten skall vara oförhindrad att i erforderlig mån kräva bevis för att dubbelbeskattning i avtalets mening föreligger.

till art. 17.

1. Kupongskatt för utdelning å aktie i svenskt aktiebolag anses utgå på grund av taxering under året efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

2. Angående skattefrihet för flottningssällskap, som bildats för att handhava flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är eller varder överenskommet.

Stockholm den 21 december 1949.

Östen Undén.

tiossa saman kalenterivuoden aikana on toimessa enintään 100 päivää saadakseen opintoihinsa tarvittavaa käytännöllistä kokemusta, älköön verotettako viimeainitussa valtiossa toimesta saamastaan tulosta, ellei tulo ole suurempi kuin 60 000 Suomen markkaa tai vastaavasti 1 500 Ruotsin kruunua.

5. Opiskelijoita sekä käsityö- ja liikeharjoittelijoita, jotka yksinomaan opiskelu- tai koulutustarkoituksessa oleskelevat jommassakummassa maassa, älköön maassa verotettako rahamääristä, jotka he oleskelua, opintoja tai koulutustaan varten saavat toisessa valtiossa asuvilta omaisiltaan.

9 artiklaan.

Sitä osingosta menevää veroa, joka Suomessa peritään ennakonpidätyksenä, on 9 artiklaa sovellettaessa pidettävä veron lähteellä pidätettynä verona.

14 artiklaan.

Kummallakin valtiolla on oikeus vaatia tarpeelliset todistukset siitä, että sopimuksen tarkoittama kaksinkertainen verotus on olemassa.

17 artiklaan.

1. Ruotsalaisen osakeyhtiön osakkeesta saadun osingon kuponkivero katsotaan suoritetuksi sitä vuotta seuranneena vuonna toimitetun verotuksen perusteella, jona osinko oli nostettavissa.

2. Tornion ja Muonion rajajoissa uittoja toimittamaan perustetun uittoyhdistyksen verovapaudesta on voimassa, mitä siitä erityisesti on sovittu tai sovi-
taan.

Tukholmassa 21 päivänä joulukuuta 1949,

G. A. Gripenberg.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 16
december 1949.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Den 16 mars 1931 undertecknades avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter jämte ett till avtalet hörande slutprotokoll. Sedan avtalet godkänts av samma års riksdag (prop. nr 213, bev.utsk. betänk. nr 27, skriv. nr 144) utfärdades kungörelse i ämnet den 30 april 1931 (nr 67). Avtalet är alltjämt gällande i oförändrat skick.

Nyssnämnda avtal är så tillvida ofullständigt, att enligt vad som stadgas i punkt 4 i slutprotokollet skatt å inkomst genom utdelning å aktier är undantagen från avtalets tillämpning, intill dess särskild överenskommelse rörande undvikande av dubbelbeskattning i fråga om dylik skatt må träffas. Detta innebär, att dubbelbeskattning av sådana inkomster alltjämt äger rum trots avtalet. En anledning till att aktieutdelning undantogs från avtalets tillämpning var att för Sveriges vidkommande frågan om en reformerad beskattning av aktieinkomster var föremål för utredning vid tiden för avtalets träffande, och att de lösningar, som då stodo till buds för att helt eller delvis undanröja dubbelbeskattning av aktieutdelningar, skulle med hänsyn till de båda ländernas bestämmelser om skattskyldighet för kapitalinkomster hava föranlett luckor i beskattningen av dylika inkomster.

Det förhållandet att dubbelbeskattning av aktieutdelningar alltjämt äger rum har länge ansetts som en brist i avtalet och i olika sammanhang har yrkats, att avtalet måtte kompletteras så att dubbelbeskattning undanröjdes jämväl beträffande ifrågavarande slag av inkomst. Vidare har yrkats att bestämmelserna om beskattning av royalty måtte omformuleras så att den dubbelbeskattning, som i praktiken kommit att äga rum vid utbetalande av royalty från dotterbolag i Finland till moderbolag i Sverige, bleve helt undanröjd.

I anledning av nyssberörda förhållanden togs från svensk sida i början av maj detta år upp frågan om nya förhandlingar mellan de båda staterna i syfte att komplettera och jämka avtalet. Sedan finska regeringen givit sin anslutning till förslaget, ägde förhandlingar rum i Stockholm under ti-

den den 1—den 7 juni detta år. Förhandlingarna fördes å svensk sida av chefen för finansdepartementets rättsavdelning, hovrättsrådet Rolf Dahlgren, kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström.

Under förhandlingarnas gång visade det sig önskvärt att avtalet blev kompletterat och jämkat ej blott i de avseenden som förut antytts utan även i åtskilliga andra hänseenden. På grund härav utarbetade förhandlingarna förslag till ett helt nytt avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte ett till avtalet hörande slutprotokoll. Vid förhandlingarna paraferades allenast svensk text till avtal och slutprotokoll. Efter skriftväxling mellan förhandlingarna nåddes emellertid enighet jämväl om en på finska språket avfattad text.

Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll — vilka handlingar jämte ett rörande paraferingen upprättat protokoll torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades av de svenska förhandlingarna till chefen för finansdepartementet.

De upprättade handlingarna remitterades därefter till *kammarrätten*, som i utlåtande den 22 augusti 1949 förklarade sig icke hava funnit skäl till erinran däremot.

Under hand har nu från finsk sida meddelats, att man vore beredd att underteckna avtal och slutprotokoll i enlighet med de upprättade förslagen.

Det föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i väsentliga delar med gällande svensk-finska avtal. Emellertid företer avtalsförslaget på en rad punkter sakliga avvikelser från det äldre avtalet, varjämte förslaget även i formellt hänseende uppvisar skiljaktigheter mot det äldre avtalet.

Vad de sakliga avvikelserna beträffar må först nämnas, att medan det gällande avtalet äger *tillämpning* å medborgare i Sverige och Finland samt å svenska och finska juridiska personer, avses det nu föreslagna avtalet skola gälla beträffande fysiska personer, som äro bosatta i Sverige eller i Finland, samt å svenska och finska juridiska personer. Ändringen sammanhänger med att Finland numera övergått till att liksom Sverige låta bosättningen och icke medborgarskapet vara avgörande för beskattningen.

Den viktigaste nyheten innehålles i art. 9 av avtalsförslaget och gäller beskattningen av *aktieutdelningar*. Enligt den i art. 3 upptagna huvudregeln äger den stat, där den skattskyldige anses vara bosatt, beskatta aktieutdelning som den skattskyldige uppbär från den andra staten. Enligt art. 9 förbehåller sig emellertid vardera staten rätt att, i den mån dess skattelagstiftning så föreskriver, uttaga och innehålla skatt, som enligt dess egen skattelagstiftning avdrages vid källan, dock ej mera än 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Därest i endera staten sådant avdrag sker, skall den andra staten från sin på utdelningen belöpande statliga skatt å in-

¹ Förslaget till avtal med tillhörande slutprotokoll — vilka handlingar, fränsett ombudens namn i avtalets ingress samt underskrifterna, äro lika lydande med de vid propositionen fogade handlingarna — har här uteslutits.

komst medgiva ett särskilt avdrag i anledning av den i förstnämnda stat vid källan avdragna skatten, vilket avdrag icke må understiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

De sålunda föreslagna bestämmelserna innebära att Sverige skall reducera sin kupongskatt, i vad angår förhållandet till Finland, från 20 till 10 procent, medan Finland skall reducera sin genom förskottsuppbörd uttagna skatt å aktieutdelningar från 30 till 10 procent. Den sålunda föreslagna regleringen av beskattningen av aktieutdelningar torde, med hänsyn jämväl till den relativa storleken av de svenska aktieinnehaven i Finland, få anses ur svensk synpunkt tillfredsställande.

I fråga om beskattningen av *rörelseinkomst* bibehålles i förslaget den nu gällande regeln enligt vilken inkomst, som härflyter från fast driftställe i endera staten, skall beskattas allenast i denna stat. I avtalsförslaget upptagas därutöver vissa närmare bestämmelser angående huru inkomsten skall i beskattningshänseende fördelas mellan staterna, då ett företag har fasta driftställen i båda staterna.

I punkt 5 av slutprotokollet till art. 5 stadgas sålunda, att då ett företag i en av staterna bedriver rörelse i den andra staten från ett därstädes beläget fast driftställe, skall driftstället anses hava åtnjutit den inkomst av rörelsen, som driftstället kan antagas skola ha åtnjutit, därest driftstället varit ett helt fristående företag som självständigt avslutat affärer med det företag, vartill det fasta driftstället hör. Vidare stadgas att om det fasta driftstället har självständig bokföring, denna bör där så ske kan läggas till grund för inkomstens bestämmande, därvid bokföringen då anledning därtill förekommer skall vid taxeringen rättas så att den utvisar nyss angivna inkomst. Anses bokföringen icke kunna läggas till grund för inkomstberäkningen, må inkomsten fastställas till skäligen procent av driftställets bruttoinkomst, därvid procentsatsen skall fastställas med ledning av motsvarande uppgifter för liknande företag inom samma stat. Då så erfordras, skola de högsta finansmyndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser rörande uppdelningen av beskattningsrätten. Slutligen stadgas i förevarande punkt av slutprotokollet, att myndigheterna skola hålla varandra underkunniga om den inkomst, som i här avsedda fall påföres ett fast driftställe i endera staten, samt söka i samförstånd avgöra frågan om beskattningsrättens riktiga fördelning.

I fråga om visst slag av rörelseinkomst föreslås en ny bestämmelse i punkt 4 av slutprotokollet till art. 5. I nämnda punkt stadgas sålunda, att då ett företag i en av staterna i den andra staten inköper avverkat virke och där försäljer eller förädlar virket eller forslar det till exporthamn, den härigenom uppkomna inkomsten skall beskattas i den stat, där virket avverkats, ändå att företaget där icke har ett fast driftställe för verksamheten i fråga. I anslutning härtill har i punkt 3 av paraferingsprotokollet antecknats, att de svenska och finska förhandlarna voro ense om att det ifrågavarande stadgandet angående inkomst genom forsling eller förädling borde — med beaktande jämväl av bestämmelserna i punkt 5 i slutprotokollet —

så tillämpas att vid beräkandet av den inkomst, som skulle beskattas i den stat där virket avverkats, skulle från försäljningspriset å virket i exporthamnen avräknas samtliga å virket belöpande kostnader såsom inköps-, transport-, lagrings- och förädlingskostnader ävensom skälig andel av företagets allmänna förvaltningskostnader. Den ifrågavarande bestämmelsen har, ehuru den formellt är av ömsesidig natur, i realiteten betydelse allenast med hänsyn till de finska intressena. Bestämmelsen får, liksom det i det följande omnämnda stadgandet angående beskattningen av vissa praktikantlöner, ses mot bakgrunden av den överenskommelse, som vunnits beträffande beskattningen av aktieutdelningar.

Slutligen må här nämnas en annan nyhet beträffande beskattningen av rörelseinkomst, nämligen stadgandet i art. 11. I nämnda artikel stadgas, att vardera staten äger i enlighet med sin interna lagstiftning verkställa omräkning av inkomst och förmögenhet i förhållandet mellan moderföretag i den ena staten och dotterföretag i den andra staten. Då sådan fråga uppkommer i en av staterna, skall den högsta finansmyndigheten i den andra staten underrättas härom i syfte att erforderlig justering skall ske i fråga om beräkningen av det därstädes förefintliga företagets inkomst och förmögenhet. Vidare stadgas att de högsta finansmyndigheterna skola, där anledning föreligger, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning.

I fråga om *royalty* hava i art. 6 i förslaget upptagits enahanda regler, som nu återfinnas i punkt 13 i slutprotokollet till gällande avtal. I andra stycket av den nya art. 6 har emellertid upptagits ett nytt stadgande enligt vilket *royalty*, som inflyter i av mottagaren bedriven rörelse, skall beskattas såsom inkomst av rörelsen i fråga. Denna tilläggsbestämmelse torde dock i sak icke medföra någon ändring, eftersom redan det nu gällande avtalet i praktiken lär hava tillämpats i överensstämmelse med nämnda regel.

Utöver det nyss angivna tillägget har i punkt 2 av slutprotokollet till art. 6 upptagits ytterligare ett nytt stadgande beträffande beskattningen av *royalty*. Sålunda stadgas i nämnda punkt, att då *royalty* från en av staterna uppbäres av en i den andra staten bosatt person, äger utbetalaren av *royaltyn* åtnjuta avdrag därför vid taxeringen i den stat där han är bosatt, i den mån *royaltyn* icke befinnes överstiga vad som utgör en rimlig och skälig ersättning för de rättigheter, på grund varav *royaltyn* utbetalas. Det ifrågavarande tillägget har gjorts i syfte att förhindra att dubbelbeskattning trots avtalet sker genom att avdrag vägras den utbetalande fysiska eller juridiska personen. Av naturliga skäl har stadgandet emellertid begränsats till att avse de fall då fråga är om en bona fide *royalty*.

Beträffande inkomst av *tjänst* bibehåller förslaget såsom huvudregel den nu gällande bestämmelsen att beskattningsrätten skall tillkomma den av staterna, där verksamheten utövas. I punkterna 3 och 4 av slutprotokollet till art. 8 ha emellertid stadgats vissa undantag från nämnda regel. Sålunda stadgas i punkt 3, att professorer och lärare från den ena staten, som vistas i den andra staten under en tid av högst två år för att meddela undervisning

vid universitet eller högskola, skola vara befriade från beskattning i sistnämnda stat för ersättning, som utgår för undervisningen. Bestämmelsen, som åsyftar att befrämja det kulturella utbytet mellan de båda staterna, har motsvarighet i vissa mellan andra stater träffade avtal och en liknande bestämmelse återfinnes jämväl i det föregående år ingångna avtalet mellan Sverige och Storbritannien.

Vidare stadgas i punkt 4 av nyssnämnda slutprotokoll, att studerande vid universitet eller högskola i den ena staten, som under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår innehar anställning i den andra staten för att er hålla för studierna erforderlig praktisk utbildning, icke skall underkastas beskattning i sistnämnda stat för inkomst av anställningen, därest inkomsten icke överstiger 1 500 svenska kronor respektive 60 000 finska mark. Den nu avsedda bestämmelsen har uppenbarligen störst betydelse ur finsk synpunkt. Såsom nyss anförts bör bestämmelsen emellertid ses mot bakgrunden av den överenskommelse som vunnits beträffande beskattningen av aktieutdelningar.

Det nya avtalet skall enligt art. 17 träda i *tillämpning första gången* beträffande de skatter, som utgå på grund av 1950 års taxering, d. v. s. de skatter som belöpa på inkomst under kalenderåret 1949 (motsvarande räkenskapsår). Vid ikraftträdandet av det nya avtalet skall det äldre avtalet upphöra att gälla, dock att det äldre avtalet alltjämt avses skola äga tillämpning i fråga om 1949 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1949 eller tidigare år.

Enligt art. 18 träder det nya avtalet i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och förbliver gällande så länge detsamma icke uppsäges av någondera staten. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång.

Departementschefen. Det föreslagna nya avtalet innefattar en reglering av den betydelsefulla frågan om beskattning av aktieutdelningar. Förslaget innebär jämväl i övrigt förtydliganden och förbättringar på olika punkter. För egen del finner jag det önskvärt, att det nu gällande avtalet ersättes med ett nytt avtal upprättat i överensstämmelse med det föreliggande förslaget. Jag tillstyrker följaktligen att förslaget godkännes å svensk sida.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte det till avtalet hörande slutprotokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Lars Nordvall.

Paraferingsprotokoll

till avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

1. Under tiden från och med den 1 till och med den 7 juni 1949 hava förhandlingar ägt rum i Stockholm mellan en svensk och en finsk delegation, vilka förhandlingar lett till enighet om ett förslag till nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet jämte därtill hörande slutprotokoll.

2. I anledning av stadgandet i art. 8 andra stycket i förenämnda avtalsförslag — enligt vilket stadgande inkomst av enskild tjänst i allmänhet skall beskattas i den stat, där verksamheten utövas, jämväl i det fall att verksamheten är kortvarig — utfästa sig de svenska ombuden att genom hänvändelse till centrala uppborrdsnämnden och genom andra lämpliga åtgärder söka utverka sådana föreskrifter rörande tillämpningen av uppborrdsförordningen, att i fråga om arbetstagare med kortvarig anställning i Sverige skatteavdragen redan från första löneutbetalningstillfället bestämdes under hänsynstagande till att inkomsten komme att uppbäras allenast under en kortare tid av beskattningsåret; därest detta av tekniska skäl icke befundes möjligt, skulle de svenska ombuden i vart fall söka utverka sådana föreskrifter att för mycket avdragen skatt bleve restituerad redan i anslutning till att vederbörande arbetstagare återvände till Finland.

3. Ombuden förklarade sig å ömse sidor ense därom att det i punkt 4 i slutprotokollet till art. 5 upptagna stadgandet angående inkomst genom försäling eller förädling borde — med beaktande jämväl av bestämmelserna i punkt 5 i samma slutprotokoll — så tillämpas att vid beräkandet av den inkomst, som skulle beskattas i den stat där virket avverkats, skulle från försäljningspriset å virket i exporthamnen avräknas samtliga å virket belöpande kostnader, såsom inköps-, transport-, lagrings- och förädlingskostnader ävensom skälig andel av företagens allmänna förvaltningskostnader.

Upprättat i Stockholm den 7 juni 1949 i två exemplar för de båda delegationernas räkning.

Den svenska delegationen:

Rolf Dahlgren.

Otto Ekenberg.

G. Sandström.

Den finska delegationen:

Yrjö Seitola.

Aarne Rekola.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 16 december 1949.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, ävensom till avtalet anslutande slutprotokoll,

hemställer ministern för utrikes ärendena, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna ifrågavarande avtal och slutprotokoll.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Lars Nordvall.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 21
december 1949.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 december 1949 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna ett avtal mellan Sverige och Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet ävensom ett till avtalet hörande slutprotokoll, har sagda avtal med tillhörande slutprotokoll denna dag blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 16 december 1949 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll,

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras för genomförande av avtalet, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Folke Persson.